

EXPUNERE DE MOTIVE

Delta Dunării constituie o zonă cu totul particulară a teritoriului țării noastre atât din punct de vedere al constituirii ca unitate fizico – geografică cât și prin specificitatea modului de coagulare a comunităților locale .

Această zonă are o suprafață de 4530 km², fiind locuită de 14.600 locuitori, grupați în 21 de sate, 7 comune și un oraș (Sulina) .

Structura etnică a acestora este eterogenă, ea cuprinzând pe lângă populația de naționalitate română majoritară și grupuri de ruși lipoveni și ucraineni .

Constituirea comunităților locale din Delta Dunării s-a realizat printr-o diversitate de mijloace. Pe lângă populația veche locală, în sec.al XVII–lea grupuri compacte de ruși lipoveni și ucraineni s-au refugiat în aceste zone constituind așezări stabile, ulterior prin acte cu caracter politico-juridic, s-au produs 2 colonizări masive (după alipirea Dobrogei și reforma agrară din 1921) cu populația română din zonele Transilvaniei, Olteniei și Moldovei .

Din păcate reglementările de ordin juridic (Legea regularizărilor proprietăților din Dobrogea, Legea privind reforma agrară) n-au fost finalizate pentru această zonă, făcând ca generații de locuitori să nu dețină în proprietate cu titlu legal terenurile pe care sunt construite casele și anexele gospodărești .

Dat fiind această situație (terenurile rămânând în proprietatea statului) nici Legea nr.18/1991 n-a putut să rezolve recunoașterea drepturilor de proprietate ale localităților .

Beneficiarii acestui act normativ sunt aproximativ 2.303 persoane .

Necesitatea acestei legi este evidentă, ea urmând să recunoască cu drept legitim locuitorilor acestei zone .